

Bayer Zsolt:Túl konzervatív

2013 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ez a mi bajunk. Hogy túl konzervatívok vagyunk. A Klubrádió közölte mindezt, a „világhír? magyar adó”. Kuncze Gábor, a független m?sorvezet? beszélgetett egy bizonyos Heged?s Miklóssal, akit a „GKI Energiakutató Kft. ügyvezet?jeként” mutattak be. Ilyenkor illik megillet?dve a földre nézni, mert az órákulum fog megnyilatkozni.

Elté Kuncze Gábor még ironikusan szóba hozta a labdarúgást, és emlékeztetett arra, hogy „az ötvenes évek elején is mennyire fontos volt a magyar foci”. A hálás célközönség természetesen értette a finom célzást, csak nekem jutott eszembe, hogy Kuncze igaztalanul bántja az ötvenes évek elejét, hiszen ? adott ki annak idején igazolást, miszerint az ötvenes években az ÁVH-nál nem folytak kínvallatások. Az pedig már kizárólag az én személyes problémám, hogy Kuncze iróniájáról mindig Thomas Mann Varázshegye jut eszembe:

„Óvakodjék az idefenn tenyész? iróniától, mérnök úr! Általában óvakodjék ett?l a szellemi magatartástól! Mihelyt az irónia megs?nik az ékesszólás közvetlen, klasszikus eszköze lenni, amely a józan értelem számára egyetlen pillanatig sem lehet félreérthet?, nyomban léhasággá válik, a civilizáció kerékköt?jévé, a megrekedéssel, szellemtelenséggel, b?nnel való tisztátalan kacérkodássá.”

Valami ilyesmir?l lehet szó. S persze az is lehet, hogy Kuncze nem iróniának, hanem paradoxonnak szánta mondandóját, de akkor megint Thomas Mann rivall rám a túlvilágról: „Megvetem a paradoxont, gy?lölöm! (...) A paradoxon a kvietizmus mérges virága, a rothadásnak indult szellem csillámlása, a legnagyobb léhaság valamennyi közt!”

Nos, a rothadásnak indult szellem ezután társalgásba fogott. A Dunaferre volt a téma, amelyet Kuncze, a rothadásnak indult szellem imígyen vezetett fel: „A Dunaferrel volt egy kis probléma, de már nincs semmi baj, mert az állam megvásárolja, és ett?l kezdve minden szép és jó lesz. Vagy tévedek?” Heged?s Miklós pedig azonnal

lecsapott a lehetőségre, és hosszas „elemzése” végén így szólt: Az a baj (mármint a dunaújvárosi melósokkal), hogy „nagyon konzervatívak, nagyon ragaszkodnak a kialakult életformához, munkahelyhez, és hét ökörrrel sem lehet őket rávezetni (sic!), hogy a jövőben ez a lehetőség esetleg megszűnik” (mármint a Duna-ferr mint munkahely).

Igen. Ez a baj mivelünk. Ez az átkozott konzervativizmusunk, amellyel ragaszkodunk a kialakult életformánkhoz, környezetünkhöz, hagyományainkhoz, munkánkhoz, városunkhoz, családjainkhoz, sok évezredes szexuális beidézéseinkhez és erkölcsi parancsainkhoz. Ez a baj.

Mennyivel innovatívabbak az indiai és kínai gyerekmunkások például, akiknek nincsenek ilyesféle konzervatív beidézéseik, éhbérért elvégeznék bármilyen munkát, és ha nem bírják tovább, akkor öngyilkosok lesznek, innovatívan megszabadítva az „olcsó és szolgáltató” államot mindenféle felesleges kiadástól. És milyen innovatív a globális tőke, amely ezekre a helyekre telepíti át termelését, és a hátrahagyott konzervatívokat pedig megfeddi, amiért képtelenek a változtatásra. Csak ülnek és ragaszkodnak, mint az ökör. Például a saját lakáshoz, saját házhoz. Pedig a HVG nevű roppant innovatív lap nemrég figyelmeztetett: „A saját lakás az egyik legrosszabb befektetés, növeli a munkanélküliséget, elnyújtja a munkába járással töltött időt, ráadásul az ingatlanpiac gyakran összeomlik, maga alá temetve a lakástulajdonosok egy jelentős részét. Legalábbis egy elemzés erre a következtetésre jut.

Kutatások bizonyítják, hogy a magas lakástulajdonhányad nem segíti az építőipar fellendülését, nem hoz létre szebb és jobb minőségű lakásokat. Inkább merevebb munkaerőpiacot, magasabb munkanélküliséget, a munkába járás átlagos idejének növekedését és kevesebb számú vállalkozást eredményez.”

Igen! Már nekünk is feltűnt ez az átkozott konzervatív hedonizmus, amellyel hajszoljuk a saját hajlékot. Holott „az emberek többségének legnagyobb, sőt gyakran egyetlen befektetése a lakóingatlan, ami ugyanakkor mind az egyének, mind a teljes gazdaság számára egy improduktív tőkebefektetés. A lakóingatlan nem teremt munkahelyet, lekötöti a lakosság befektethető tőkéjét, és olyan kockázatokat hordoz, mint például a közelmúlt ingatlanpiaci lufija és összeomlása, a svájcifrank-hiteleken keresztül elszenvedett árfolyamkockázat, a hitelkamatok emelkedése vagy épp az ingatlanadó bevezetésének lehetősége”. Ez a kristálytisza logika: azért nem jó a saját ingatlan, mert akkor bevezethetik az ingatlanadót. Sokkal jobb ingatlan nélküli földönfutóként rohángálni a felsége, a tőke után, és nem ragaszkodni semmihez, nem hinni semmiben. Ez az innovatív.

Ennél már csak az lesz innovatívabb, amikor ezek mind el lesznek zavarva az anyjuk keservébe. Remélem, minél hamarabb, innovatív pofonok kíséretében.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Ajánló

